

«Ας ανθίσουν εκατό λουλούδια»

των ανθρώπων που μπορούσαν να εισέλθουν. Ήμασταν μόνο δύο χειρουργοί στο πούλμαν. Υπήρχαν 20 θέσεις στο πούλμαν και μόνο πέντε είχαν διατεθεί για νοσηλευτικό προσωπικό. Μπορούσαμε να πάρουμε μόνο μία τσάντα μέχρι 23 κιλά με δικό μας φαγητό για ένα μήνα και νερό για 3 μέρες. Είχα ετοιμάσει ένα πολύ μικρό κιτ. Από το ταξίδι του Μαρτίου ήξερα τι έπρεπε να κάνω. Πήρα ένα πολύ μικρό σετ οργάνων και με μερικά κομμάτια μιας χρήσης τα καταφέραμε.

Μπούτο: Απλώς θέλω να ρωτήσω, θα επιστρέψετε;

Ρόουζ: Ναι. Όταν πας και ξέρεις ότι κάνεις τη διαφορά, είναι πολύ δύσκολο να μην γυρίσεις πίσω.

Χαροκαμένες Παλαιστίνιες θρηνούν την εν ψυχρώ δολοφονία του 18χρονου Μοχάμεντ Άμπου Αμέρ...

Ερωτήσεις του κοινού και απαντήσεις

1 Είμαι σοκαρισμένος για το πώς οι άνθρωποι στο Ηνωμένο Βασίλειο και γενικά στη Δύση δεν είναι ομόφωνα εξοργισμένοι με αυτό που συμβαίνει και έτσι αναρωτιόμουν τι θα θέλατε να δείτε να κάνουν οι δημοσιογράφοι για να καταπολεμήσουν αυτό που λέτε, τον αδιάφορο πληθυσμό. Πώς τους κάνουμε να δουν και πώς τους κάνουμε να νοιάζονται; **Ρόουζ:** Δεν είμαι 100% πεπεισμένη ότι είναι αποστασιοποιημένοι και δεν τους νοιάζει. Νομίζω ότι η κυβέρνηση δεν μιλάει εκ μέρους της πλειοψηφίας του πληθυσμού. Όλοι όσοι γνωρίζω αισθάνονται το ίδιο με μένα, συμπεριλαμβανομένων των Εβραίων φίλων μου, οπότε δεν ξέρω από πού προέρχεται αυτή η εντύπωση ότι κανείς δεν δίνει δεκάρα για την Παλαιστίνη και για αυτό που συμβαίνει στη Γάζα. Νομίζω ότι αυτό αφορά το υψηλότερο επίπεδο και εμείς πρέπει να συνεχίσουμε να διαδηλώνουμε και να γνωστοποιούμε ότι δεν υποστηρίζουμε αυτό που κάνει η κυβέρνηση σε σχέση με τον πόλεμο.

2 Πιστεύετε ότι υπάρχει μια πραγματική αποσύνδεση μεταξύ αυτού που συμβαίνει στο έδαφος και αυτού που βλέπουμε στα μέσα; Και πώς νιώθετε αν νομίζετε ότι υπάρχει αυτή η αποσύνδεση;

Ρόουζ: Νομίζω ότι υπάρχει μια πραγματική αποσύνδεση. Δεν νομίζω ότι βλέπουμε ακριβώς τι συμβαίνει στη Γάζα. Νομίζω

ότι πολλοί από τη νεότερη γενιά πιστεύουν ότι είναι εντάξει, ότι παίρνουν τη ροή των πραγμάτων που χρειάζονται από τους Παλαιστίνιους που το ανεβάζουν στο Instagram και το Tik Tok, αλλά αυτές οι πλατφόρμες δεν έχουν σχεδιαστεί για να παρέχουν ειδήσεις, έχουν σχεδιαστεί για να μας κρατούν σε αυτές για να πουλάνε προϊόντα και διαφημίσεις, οπότε η ροή των πληροφοριών μπορεί να περιέχει κάποιο υλικό από Παλαιστίνιους, αλλά αυτό δεν καλύπτει την ενημέρωση.

Πολλοί άνθρωποι εξακολουθούν να λαμβάνουν μιμίδια από γατάκια και κουτάβια, οπότε δεν μπορεί αυτό να θεωρηθεί ειδησεογραφικό μέσο για τις μάζες. Αν μπορούσαν να δουν τι πραγματικά συμβαίνει θα άλλαζαν τις απόψεις τους για την κατάσταση.

3 Εργάζομαι για το Warchild και παρέχουμε συμβουλές για τραυματισμένους και υπηρεσίες προστασίας παιδιών στη Γάζα. Οι ομάδες μας λένε ότι βλέπουν σημάδια έντονου και σύνθετου τραύματος σε κάθε παιδί που συναντούν. Οι ανθρωπιστικές κοινότητες δεν χρειάστηκε ποτέ μέχρι τώρα να ανταποκριθούν σε ένα ισχυρό τραύμα σε επίπεδο πληθυσμού, οπότε τι θα χρειαζόταν από τη διεθνή κοινότητα για να ανταποκριθεί στις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στην ψυχική υγεία;

Ρόουζ: Θα πρέπει να εξετάσουμε πολύ αποφασιστικά την υποστήριξη της ψυχικής υγείας. Δεν

ξέρω πόσες από τις ΜΚΟ δίνουν προτεραιότητα στην ψυχική υγεία τώρα, αλλά θα χρειαστεί μόλις μπορέσουμε να επιστρέψουμε.

4 Είναι δυνατό να γίνει αυτό σε επίπεδο πληθυσμού;

Ρόουζ: Νομίζω ότι είναι διαχειρίσιμο. Η Κάθριν που δούλευε μαζί μας, η οποία ήταν από τη Νορβηγία, έβλεπε κάθε παιδί που χειρουργούσαμε και είχε μια ομάδα τοπικών Παλαιστίνιων ψυχοθεραπευτών. Όλοι πιστεύουν ότι η Γάζα ήταν ένα είδος τρύπας ενός τόπου που ήταν όλη γεμάτη πρόσφυγες που μιλούσαν ελάχιστα αγγλικά. Δεν είναι έτσι και δεν ήταν ποτέ έτσι. Είναι εξαιρετικά μορφωμένοι, όλες οι γυναίκες έχουν επαγγέλματα, υπάρχουν πολλοί φυσιοθεραπευτές που είναι Παλαιστίνιοι, πολλοί εργοθεραπευτές, πολλοί ψυχοθεραπευτές και έχουν όλοι επιστρέψει στη δουλειά και δουλεύουν.

Έτσι έχουν ένα τεράστιο αριθμό δικών τους ομάδων που θα συνεχίσουν. Και έχουν ξαναρχίσει ακόμη και την εκπαίδευση των φοιτητών της Ιατρικής. Όταν πήγαμε τον Μάρτιο οι Ιατρικές Σχολές είχαν καταστραφεί στο πρώτο κύμα, αλλά τον Σεπτέμβριο άνοιξαν ξανά και συνέχισαν να κάνουν τις εξετάσεις της Ιατρικής. Τρεις από τους φοιτητές μας δίνουν τώρα τις τελικές εξετάσεις τους.

5 Μετά τις αποστολές στη Γάζα, πώς επηρεάστηκε η ζωή σας στο Ηνωμένο Βασίλειο;

Ρόουζ: Πολλοί άνθρωποι είπαν ότι υπέφερα από μετατραυματικό

στρες με αυτά που έχω δει. Κάθε μέρα, όταν πηγαίνω στη δουλειά στο King's, βλέπω μικρά παιδιά που έχουν τρέξει μπροστά από ένα αυτοκίνητο των οποίων η ζωή πρόκειται να αλλάξει επ' αόριστον για αυτά και την οικογένειά τους και επίσης στον υπόλοιπο χρόνο μου βλέπω ανθρώπους που πρόκειται να πεθάνουν από καρκίνο. Έτσι είχα πάντα αυτό ως μέρος της ζωής μου, αλλά βρίσκω πραγματικά δύσκολο να ξεπεράσω ότι δεν μπορώ ποτέ να σταματήσω τον καρκίνο και δεν μπορώ ποτέ να σταματήσω τετράχρονα παιδιά να τρέχουν μπροστά από αυτοκίνητα στον κεντρικό δρόμο του Βrixton, ενώ με κατάπαυση του πυρός πιθανότατα δεν θα χρειαζόταν να δω άλλο ένα καμένο επτάχρονο παιδί στη Γάζα και αυτό είναι πραγματικά δύσκολο να το εκλογικεύσω.

6 Είμαι φοιτήτρια δημοσιογράφος και δούλευα για μια φιλανθρωπική οργάνωση για παιδιά Παλαιστίνιων που είχε δραστηριότητα στη Γάζα. Έτσι, τον τελευταίο χρόνο τα νοσοκομεία που συνήθως προορίζονται να είναι ένα μέρος όπου οι άνθρωποι πηγαίνουν για να είναι ασφαλείς, έχουμε δει το αντίθετο, περιπτώσεις όπου τα νοσοκομεία έχουν στοχοποιηθεί. Πόσο σας ανησύχησε αυτός ο φόβος όσο ήσασταν εκεί ή ήσασταν τόσο απασχολημένη που δεν ήταν καν στο μυαλό σας εκείνη τη στιγμή;

Ρόουζ: Νομίζω ότι τον Μάρτιο δεν ήταν πραγματικά στο μυαλό

μου. Δεν σκέφτηκα πάρα πολύ για την ασφάλειά μου. Τον Αύγουστο συνεργαστήκαμε με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα που παίρνουν την ασφάλεια πολύ σοβαρά. Είχαν δύο από τα οχήματά τους στοχευμένα και αυτό δεν έγινε ποτέ είδηση επειδή οι άνθρωποι που σκοτώθηκαν ήταν Παλαιστίνιοι γιατροί. Είχαν, λοιπόν, καεί από τα γεγονότα και ήταν πραγματικά ευσυνειδητοί. Κάθε βράδυ έπρεπε να κάνουμε μια ενημέρωση ασφαλείας μαζί τους, με ένα χάρτη της επικράτειας, ποια θα ήταν η διαδρομή διαφυγής μας, πού θα ήταν το αυτοκίνητο, ποιος οδηγούσε και κάθε βράδυ υπήρχε μια συζήτηση που κατέληγε «δεν είμαι σίγουρος αν θα μπορέσετε να πάτε στο νοσοκομείο αύριο». Θυμάμαι ότι εξοργίζομαι με αυτούς που δεν μας άφηναν να συνεχίσουμε τη δουλειά, αλλά τώρα που επέστρεψα και κοιτάζω πόσο μέσα στο θέμα ήταν, είμαι πολύ ευγνώμων.

7 Έχετε μια βαθιά μνήμη από την εποχή σας στη Γάζα που θα μείνει πάντα μαζί σας;

Ρόουζ: Είχα μια ομάδα φοιτητών Ιατρικής που κληρονόμησα από το Ευρωπαϊκό Νοσοκομείο της Γάζας και μόνο χάρη σε αυτούς έφερα σε πέρας τον όγκο της δουλειάς που είχα· τους αγάπησα πολύ και όταν ήξερα ότι θα επιστρέψω τον Αύγουστο, στην ομαδική συνομιλία μας είπα ότι θα πάρω άδεια μια Κυριακή για να πάρουμε πρωινό μαζί. Όμως, το πρωί του Σαββάτου, πέθανε ο Abdul Rahman. Το σπίτι του βομβαρδίστηκε και σκοτώθηκε με τη θεία του και τον ξάδερφό του, ήταν 21 ετών, τρίτοετής φοιτητής της Ιατρικής Σχολής.

Την επόμενη μέρα προφανώς κανείς δεν εμφανίστηκε, όλοι ήταν πραγματικά σε κατάθλιψη, αλλά τη Δευτέρα ήρθαν όλοι και καθίσαμε στον κήπο και μιλήσαμε για το τι συνέβαινε με τις Ιατρικές Σχολές και πώς ήταν οι γονείς του Abdul Rahman και τότε η αδελφή του μου είπε «τον ενέπνευσε πραγματικά, σε ευχαριστώ πολύ, μην τον ξεχάσεις».

(Από την εκπομπή Reframe του Al Jazeera με την Fatima Bhutto υπό τον τίτλο «Στοχεύει το Ισραήλ παιδιά στη Γάζα»)

Απόδοση: Στέλιος Ελληνιάδης